

viis maatte afspejles efter Moderlandets egne Forhold, og, saalænge Moderlandet endnu be- fandt sig under saa ulykkelige Forhold som dem, vi have gennemgaaet i de sidste 4 Aar, kunde der ikke let være Spørgsmaal om at komme Colonierne tilhjælp paa den Maade, som nu paataentes. Forholdene synes nu at stille sig paa en anden og gunstigere Maade, og en Overtigt over Landets finansielle Kræfter og Resourcer i det Hele vil, hvilket jeg ogsaa troer vil fremgaae under Sagens nærmere Drøftelse, vise, at man ikke har begjert at komme Colonierne tilhjælp paa anden Maade end foreneligt er med Statens Kræfter.

Hyad selve Vederlagets Størrelse angaaer da skal jeg ikke trætte det høitærede Thing ved mundlig at fremhæve, hvad der udførlig er oplyst og motiveret i de Lovforslaget høstrykte Bemærkninger; jeg skal kun som det almindelige Resultat udtale, at det Vederlagsbeløb, der saaledes begjeres, er mindre end hvad der af nogen anden Stat er ydet for Emancipation af Negere. Medens der saaledes navnlig fra Englands Side blev givet 44 pCt. af den calculerede Værdi, udgjør det Vederlag, der her begjeres, kun 40 pCt., hvorved det endda er at mærke, at den Værdi af en Slave, der gennemsnitsviis blev udfunden i de forskellige engelske Colonier, er langt høiere end en lignende Evaluation andrager i de danske Colonier. Den Sum, der begjeres for hver enkelt Afri, er i Lovforslagets § 1 ansat til 40 vestindiske Dalere, og den samlede Udgift, som vil foranlediges for Statskassen, andrager 750,000 vestindiske Dalere, hvilken Sum dog, vel at mærke, ikke er at betale paa eengang, men skal successtvi i Løbet af 13 Aar komme de Bedkommende tilgode paa den Maade, som betegnes i Lovforslagets § 5. Videre skal jeg ikke tillade mig at bemærke ved denne Leilighed, men forbeholde mig at gaae nærmere ind paa Sagen, naar det høitærede Things Medlemmer ere bleyne bekjendte med de udførlige Oplysninger, der ledsage Lovforslaget.

(Det saaledes forelagte „Udkast til Lov om Vederlag til de forrige Besiddere af Afrie i de danske vestindiske Besiddelser“ findes i Anhanget.)

Man gif derpaa efter Dagsordenen over til 3die Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling til Finantsloven for Finantsaaret 1850—1851. (Anden Behandling findes i Tidens Nr. 233, Sp. 3708 ff.)

Intet Endringsforslag var stillet. Ingen begjerede Ordet. Lovforslaget (see Anhanget), fattedes derpaa, efter at være oplæst, under Afstemning, og vedtoges eenstemmigt med 59 Stemmer.

Efter Dagsordenen foretoges derpaa den af Rigsdagsmanden for Færøerne (N. Winther) anmeldte Forespørgsel til Kirke- og Underviisningsministeren. (See Tidens Nr. 195, Sp. 3097.)

Formanden: Det er i Grunden to forskellige Forespørgseler, den ærede Rigsdagsmand for Færøerne agter at stille. Jeg skal overlade til den ærede Interpellant at afgjøre, om han foretrækker at stille dem under Et eller først den ene og dernæst den anden.

N. Winther: Jeg antager det rigtigst først at stille den ene og derefter den anden.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

N. Winther: I Aaret 1844 blev der forelagt den Roeskildske Stænderforsamling Udkast til et Skolereglement for Færøerne. — En Stemme havde sig mod dette Udkast. Den Mand, der dengang optraadte som Færingernes Talsmand, søgte at paavise U hensigtsmæssigheden af den paatænkte Tingenes Ordning, og navnlig at haandhæve Færingernes Ret til at høres, førend man lod Lovudkastet udkomme som Lov; men forgjæves. Udkastet var udarbejdet af en Mand, der havde været ansat som Embedsmandovre paa Færøerne; Embedsmændene derovre vare hørte, Færøernes kongevalgte Repræsentant i Stænderne tiltraadte det; Alt dette — saaledes sluttede man —, maatte være tilstrækkeligt til at begrunde Udkastets Brugbarhed. Man maatte imidlertid snart sande de Ord, man ikke havde villet lytte til; thi da Loven kom op til Færøerne, viste den sig, ikke alene uhensigtsmæssig, men endogsa udførlig. Naar man seer hen til, at der paa Færøerne lige til den seneste Tid har vedligeholdt sig den prisfæltige Skif, at For-